

WYROK ŁĄCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 kwietnia 2014 r.

Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy w Warszawie IV Wydział Karny w składzie:

Przewodnicząca SSR Aneta Obszyńska - Małocha

Protokolant Aleksy Beška

przy udziale prokuratora Anny Sieradzkiej-Kośla

po rozpoznaniu w dniu 23 kwietnia 2014 r.

sprawy M. W. syna M. i E. z domu K. urodzonego (...) w W.

skazanego prawomocnymi wyrokami:

1. Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Południe w Warszawie z dnia 22 września 2006 r. w sprawie o sygn. akt IV K 2705/06 za czyn z art. 270 § 3 k.k. popełniony w dniu 03 kwietnia 2006 r. na karę grzywny w wysokości 25 (dwudziestu pięciu) stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 20 (dwudziestu) złotych, na poczet której na podstawie art. 63 § 1 k.k. zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniu 03 kwietnia 2006 r.;

2. Sądu Rejonowego dla Warszawy-Mokotowa w Warszawie z dnia 17 stycznia 2008 r. w sprawie o sygn. akt VIII K 1513/07 za czyn z art. 284 § 1 k.k. popełniony w dniu 13 września 2007 r. na karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności oraz na podstawie art. 33 § 2 k.k. na karę grzywny w wysokości 100 (stu) stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięciu) złotych oraz za czyn z art. 276 k.k. popełniony w okresie od 13 września 2007 r. do 25 września 2007 r. na karę 5 (pięciu) miesięcy pozbawienia wolności, przy czym na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. orzeczono wobec skazanego karę łączną 1 (jednego) roku pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres próby wynoszący 3 (trzy) lata, a na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet kary grzywny zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniu 26 września 2007 r., nadto na podstawie art. 46 § 1 k.k. orzeczono wobec skazanego obowiązek naprawienia szkody, następnie prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego dla Warszawy-Mokotowa w Warszawie z dnia 17 sierpnia 2009 r. orzeczono wobec skazanego wykonanie 49 (czterdziestu dziewięciu) dni zastępczej kary pozbawienia wolności za nieuiszczoną karę grzywny, a prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego dla Warszawy-Mokotowa w Warszawie z dnia 10 grudnia 2010 r. zarządzono wobec skazanego wykonanie warunkowo zawieszonej kary pozbawienia wolności, na poczet której na podstawie art. 63 § 1 k.k. zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniu 26 września 2007 r.;

3. Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 16 kwietnia 2010 r. w sprawie o sygn. akt III K 375/09 za czyn z art. 222 § 1 k.k. w zb. z art. 224 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. popełniony w dniu 25 kwietnia 2009 r. na karę 8 (ośmiu) miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 40 (czterdziestu) godzin w stosunku miesięcznym, za czyn z art. 226 § 1 k.k. popełniony w dniu 25 kwietnia 2009 r. na karę 6 (sześciu) miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 40 (czterdziestu) godzin w stosunku miesięcznym oraz za czyn z art. 190 § 1 k.k. popełniony w dniu 25 kwietnia 2009 r. na karę 6 (sześciu) miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 40 (czterdziestu) godzin w stosunku miesięcznym, przy czym na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 i 3 k.k. orzeczono wobec skazanego karę

łącznie 12 (dwunastu) miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 40 (czterdziestu) godzin w stosunku miesięcznym, na poczet której na podstawie art. 63 § 1 k.k. zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniach od 25 kwietnia 2009 r. do 26 kwietnia 2009 r., nadto na podstawie art. 36 § 1 k.k. oddano skazanego pod dozór kuratora, następnie prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 28 grudnia 2010 r. orzeczono wobec skazanego wykonanie 360 (trzystu sześćdziesięciu) stawek dziennych grzywny przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 20 (dwudziestu) złotych za niewykonaną karę ograniczenia wolności, na poczet której na podstawie art. 63 § 1 k.k. zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniach od 25 kwietnia 2009 r. do 26 kwietnia 2009 r., prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 16 kwietnia 2012 r. orzeczono wobec skazanego wykonanie zastępczej kary pozbawienia wolności za niewykonaną karę ograniczenia wolności, na poczet której zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniach od 20 kwietnia 2009 r. do 26 kwietnia 2009 r., prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 02 października 2012 r. na podstawie art. 13 § 1 k.k.w. rozstrzygnięto wątpliwości co do wykonania postanowienia Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 16 kwietnia 2012 r. w ten sposób, że wskazano, że wymiar zastępczej kary pozbawienia wolności wynosi 180 (sto osiemdziesiąt) dni, prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 06 lutego 2014 r. na podstawie art. 420 § 1 i 2 k.p.k. w zw. z art. 1 § 2 k.k.w. na poczet zastępczej kary pozbawienia wolności zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniach 25 kwietnia 2009 r. i 26 kwietnia 2009 r.;

4. Sądu Rejonowego w Piasecznie z dnia 12 sierpnia 2010 r. w sprawie o sygn. akt II K 1945/08 za czyn z art. 278 § 1 k.k. popełniony w nocy z 24 maja 2008 r. na 25 maja 2008 r. na karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres próby wynoszący 3 (trzy) lata, przy czym na podstawie art. 73 § 1 k.k. oddano skazanego pod dozór kuratora, a na podstawie art. 46 § 1 k.k. orzeczono wobec skazanego obowiązek naprawienia szkody, następnie prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 16 stycznia 2012 r. orzeczono wobec skazanego wykonanie warunkowo zawieszonej kary pozbawienia wolności, na poczet której na podstawie art. 63 § 1 k.k. zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniu 25 maja 2008 r. oraz w dniach od 19 listopada 2009 r. do 25 listopada 2009 r., prawomocnym postanowieniem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 12 marca 2013 r. udzielono skazanemu warunkowego przedterminowego zwolnienia z odbywania reszty kary pozbawienia wolności wyznaczając okres próby do dnia 12 marca 2015 r., a prawomocnym postanowieniem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 07 sierpnia 2013 r. odwołano skazanemu warunkowe przedterminowe zwolnienie i zarządziło wykonanie pozostałej do odbycia kary pozbawienia wolności;

5. Sądu Rejonowego w Piasecznie z dnia 12 stycznia 2011 r. w sprawie o sygn. akt II K 1356/09 za czyn z art. 280 § 1 k.k. popełniony w dniu 30 czerwca 2006 r. ma karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres próby wynoszący 5 (pięć) lat oraz na podstawie art. 33 § 2 k.k. na karę grzywny w wysokości 100 (stu) stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięciu) złotych, przy czym na podstawie art. 46 § 1 k.k. orzeczono od skazanego na rzecz pokrzywdzonego kwotę 500 (pięciuset) złotych tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę, a na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet kary grzywny zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniu 04 sierpnia 2006 r., następnie prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego w Piasecznie z dnia 16 października 2012 r. orzeczono wobec skazanego wykonanie 49 (czterdziestu dziewięciu) dni zastępczej kary pozbawienia wolności za nieuiszczoną karę grzywny;

6. Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 26 maja 2011 r. w sprawie o sygn. akt IV K 1009/10 za czyn z art. 178a § 1 k.k. popełniony w dniu 11 października 2010 r. na karę 12 (dwunastu) miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 40 (czterdziestu) godzin w stosunku miesięcznym, na poczet której na podstawie art. 63 § 1 k.k. zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniu 11 października 2010 r., przy czym na podstawie art. 42 § 2 k.k. orzeczono wobec skazanego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 2 lat, a na podstawie

art. 49 § 2 k.k. orzeczono wobec skazanego świadczenie pieniężne, następnie prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 11 marca 2014 r. orzeczono wobec skazanego wykonanie 180 (stu osiemdziesięciu) dni zastępczej kary pozbawienia wolności za niewykonaną karę ograniczenia wolności, na poczet której na podstawie art. 63 § 1 k.k. zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniu 11 października 2010 r.;

7. Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 06 września 2011 r. w sprawie o sygn. akt III K 297/09 za czyn z art. 224 § 2 k.k. popełniony w dniu 09 marca 2009 r. na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności oraz za czyn z art. 226 § 1 k.k. popełniony w dniu 09 marca 2009 r. na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności, przy czym na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. orzeczono wobec skazanego karę łączną 1 (jednego) roku pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres próby wynoszący 3 (trzy) lata

orzeka

I. rozwiązuje karę łączną ograniczenia wolności orzeczoną wobec skazanego M. W. wyrokiem Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 16 kwietnia 2010 r. w sprawie o sygn. akt III K 375/09;

II. na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 i 2 k.k. łączy kary grzywny orzeczone wobec skazanego M. W. na podstawie wyroków opisanych w punktach 1. oraz 5. i wymierza skazanemu karę łączną 110 (stu dziesięciu) stawek dziennych grzywny przyjmując wysokość jednej stawkiiennej za równoważną kwocie 10 (dziesięciu) złotych;

III. na podstawie art. 63 § 1 k.k. w zw. z art. 577 k.p.k. na poczet wymierzonej wobec skazanego M. W. w punkcie II. wyroku kary łącznej grzywny zalicza skazanemu:

- ze sprawy o sygn. akt IV K 2705/06 okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniu 03 kwietnia 2006 r. oraz karę grzywny uiszczoną w wysokości 23 (dwudziestu trzech) stawek dziennych, tj. w kwocie 460 (czterystu sześćdziesięciu) złotych,

- ze sprawy o sygn. akt II K 1356/09 okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniu 04 sierpnia 2006 r.;

uznając karę łączną grzywny za wykonaną do kwoty 500 (pięciuset) złotych;

IV. na podstawie art. 85 k.k., art. 86 § 1 k.k. i 87 k.k. łączy kary pozbawienia wolności i ograniczenia wolności orzeczone wobec skazanego M. W. na podstawie wyroków opisanych w punktach 3. oraz 4. i wymierza skazanemu karę łączną 9 (dziewięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

V. na podstawie art. 63 § 1 k.k. w zw. z art. 577 k.p.k. na poczet wymierzonej wobec skazanego M. W. w punkcie IV. wyroku kary łącznej pozbawienia wolności zalicza skazanemu okresy rzeczywistego pozbawienia wolności i odbywania kary:

- ze sprawy o sygn. akt III K 375/09 w dniach 25 kwietnia 2009 r. i 26 kwietnia 2009 r. oraz od 24 lutego 2014 r. do 25 kwietnia 2014 r. (do daty wydania wyroku),

- ze sprawy o sygn. akt II K 1945/08 w dniu 25 maja 2008 r. oraz w dniach od 19 listopada 2009 r. do 25 listopada 2009 r., od 28 grudnia 2012 r. do 12 marca 2013 r., od 16 stycznia 2014 r. do 24 lutego 2014 r.;

VI. na podstawie art. 576 § 1 k.p.k. stwierdza, że pozostałe rozstrzygnięcia zawarte w wyrokach określonych w punktach II. i IV., a nieobjęte wyrokiem łącznym, ulegają odrębnemu wykonaniu;

VII. na podstawie art. 572 k.p.k. umarza postępowanie co do objęcia wyrokiem łącznym wyroków opisanych w punktach 2., 6. i 7.;

VIII. zwalnia skazanego od obowiązku ponoszenia kosztów postępowania, które przejmuje na rachunek Skarbu Państwa.

Sygn. akt IV K 182/14

UZASADNIENIE

Skazany M. W. złożył wniosek (k. 2) o wydanie wyroku łącznego na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. oraz uchwały Sądu Najwyższego z dnia 25 lutego 2005 r. w sprawie o sygn. akt I Kzp 36/04.

Na wstępie należy zaznaczyć, że w postępowaniu o wydanie wyroku łącznego Sąd podejmuje nie tylko czynności wnioskowane przez stronę, ale także z urzędu. Sąd ma obowiązek orzec karę łączną gdy zachodzą warunki do wydania wyroku łącznego, tj. co do wszystkich kar podlegających łączeniu, niezależnie od tego, które z nich są objęte wnioskiem. Analiza danych o karalności skazanego M. W. wskazuje, że był on siedmiokrotnie karany.

Pierwszym wyrokiem skazującym wydanym wobec M. W., był wyrok Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Południe w Warszawie z dnia 22 września 2006 r. w sprawie o sygn. akt IV K 2705/06. Wyrokiem tym orzeczono wobec skazanego za czyn z art. 270 § 3 k.k. popełniony w dniu 03 kwietnia 2006 r. karę grzywny w wysokości 25 (dwudziestu pięciu) stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 20 (dwudziestu) złotych, na poczet której na podstawie art. 63 § 1 k.k. zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniu 03 kwietnia 2006 r.

Drugim wyrokiem skazującym wydanym wobec M. W., był wyrok Sądu Rejonowego dla Warszawy-Mokotowa w Warszawie z dnia 17 stycznia 2008 r. w sprawie o sygn. akt VIII K 1513/07. Wyrokiem tym orzeczono wobec skazanego za czyn z art. 284 § 1 k.k. popełniony w dniu 13 września 2007 r. karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności oraz na podstawie art. 33 § 2 k.k. karę grzywny w wysokości 100 (stu) stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięciu) złotych oraz za czyn z art. 276 k.k. popełniony w okresie od 13 września 2007 r. do 25 września 2007 r. karę 5 (pięciu) miesięcy pozbawienia wolności. Przy czym na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. orzeczono wobec skazanego karę łączną 1 (jednego) roku pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres próby wynoszący 3 (trzy) lata, a na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet kary grzywny zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniu 26 września 2007 r. Nadto na podstawie art. 46 § 1 k.k. orzeczono wobec skazanego obowiązek naprawienia szkody. Następnie prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego dla Warszawy-Mokotowa w Warszawie z dnia 17 sierpnia 2009 r. orzeczono wobec skazanego wykonanie 49 (czterdziestu dziewięciu) dni zastępczej kary pozbawienia wolności za nieuiszczoną karę grzywny, a prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego dla Warszawy-Mokotowa w Warszawie z dnia 10 grudnia 2010 r. zarządzono wobec skazanego wykonanie warunkowo zawieszonych kary pozbawienia wolności, na poczet której na podstawie art. 63 § 1 k.k. zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniu 26 września 2007 r.

Trzecim wyrokiem skazującym wydanym wobec M. W., był wyrok Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 16 kwietnia 2010 r. w sprawie o sygn. akt III K 375/09. Wyrokiem tym orzeczono wobec skazanego za czyn z art. 222 § 1 k.k. w zb. z art. 224 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. popełniony w dniu 25 kwietnia 2009 r. karę 8 (ośmiu) miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 40 (czterdziestu) godzin w stosunku miesięcznym, za czyn z art. 226 § 1 k.k. popełniony w dniu 25 kwietnia 2009 r. karę 6 (sześciu) miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 40 (czterdziestu) godzin w stosunku miesięcznym oraz za czyn z art. 190 § 1 k.k. popełniony w dniu 25 kwietnia 2009 r. karę 6 (sześciu) miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 40 (czterdziestu) godzin w stosunku miesięcznym. Przy czym na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 i 3 k.k. orzeczono wobec skazanego karę łączną 12 (dwunastu) miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 40 (czterdziestu) godzin w stosunku miesięcznym, na poczet której na podstawie art. 63 § 1 k.k. zaliczono skazanemu

okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniach od 25 kwietnia 2009 r. do 26 kwietnia 2009 r. Nadto na podstawie art. 36 § 1 k.k. oddano skazanego pod dozór kuratora. Następnie prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 28 grudnia 2010 r. orzeczono wobec skazanego wykonanie 360 (trzystu sześćdziesięciu) stawek dziennych grzywny przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 20 (dwudziestu) złotych za niewykonaną karę ograniczenia wolności, na poczet której na podstawie art. 63 § 1 k.k. zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniach od 25 kwietnia 2009 r. do 26 kwietnia 2009 r., prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 16 kwietnia 2012 r. orzeczono wobec skazanego wykonanie zastępczej kary pozbawienia wolności za niewykonaną karę ograniczenia wolności, na poczet której zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniach od 20 kwietnia 2009 r. do 26 kwietnia 2009 r., prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 02 października 2012 r. na podstawie art. 13 § 1 k.k.w. rozstrzygnięto wątpliwości co do wykonania postanowienia Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 16 kwietnia 2012 r. w ten sposób, że wskazano, że wymiar zastępczej kary pozbawienia wolności wynosi 180 (sto osiemdziesiąt) dni, a prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 06 lutego 2014 r. na podstawie art. 420 § 1 i 2 k.p.k. w zw. z art. 1 § 2 k.k.w. na poczet zastępczej kary pozbawienia wolności zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniach 25 kwietnia 2009 r. i 26 kwietnia 2009 r.

Kolejnym wyrokiem skazującym wydanym wobec M. W., był wyrok Sądu Rejonowego w Piasecznie z dnia 12 sierpnia 2010 r. w sprawie o sygn. akt II K 1945/08. Wyrokiem tym orzeczono wobec skazanego za czyn z art. 278 § 1 k.k. popełniony w nocy z 24 maja 2008 r. na 25 maja 2008 r. karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres próby wynoszący 3 (trzy) lata. Przy czym na podstawie art. 73 § 1 k.k. oddano skazanego pod dozór kuratora, a na podstawie art. 46 § 1 k.k. orzeczono wobec skazanego obowiązek naprawienia szkody. Następnie prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 16 stycznia 2012 r. orzeczono wobec skazanego wykonanie warunkowo zawieszonej kary pozbawienia wolności, na poczet której na podstawie art. 63 § 1 k.k. zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniu 25 maja 2008 r. oraz w dniach od 19 listopada 2009 r. do 25 listopada 2009 r., prawomocnym postanowieniem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 12 marca 2013 r. udzielono skazanemu warunkowego przedterminowego zwolnienia z odbywania reszty kary pozbawienia wolności wyznaczając okres próby do dnia 12 marca 2015 r., a prawomocnym postanowieniem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 07 sierpnia 2013 r. odwołano skazanemu warunkowe przedterminowe zwolnienie i zarządziło wykonanie pozostałej do odbycia kary pozbawienia wolności.

Kolejnym wyrokiem skazującym wydanym wobec M. W., był wyrok Sądu Rejonowego w Piasecznie z dnia 12 stycznia 2011 r. w sprawie o sygn. akt II K 1356/09. Wyrokiem tym orzeczono wobec skazanego za czyn z art. 280 § 1 k.k. popełniony w dniu 30 czerwca 2006 r. karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres próby wynoszący 5 (pięć) lat oraz na podstawie art. 33 § 2 k.k. karę grzywny w wysokości 100 (stu) stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięciu) złotych. Przy czym na podstawie art. 46 § 1 k.k. orzeczono od skazanego na rzecz pokrzywdzonego kwotę 500 (pięciuset) złotych tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę, a na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet kary grzywny zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniu 04 sierpnia 2006 r. Następnie prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego w Piasecznie z dnia 16 października 2012 r. orzeczono wobec skazanego wykonanie 49 (czterdziestu dziewięciu) dni zastępczej kary pozbawienia wolności za nieuiszczoną karę grzywny.

Szóstym wyrokiem skazującym wydanym wobec M. W., był wyrok Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 26 maja 2011 r. w sprawie o sygn. akt IV K 1009/10. Wyrokiem tym orzeczono wobec skazanego za czyn z art. 178a § 1 k.k. popełniony w dniu 11 października 2010 r. karę 12 (dwunastu) miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 40 (czterdziestu) godzin w stosunku miesięcznym, na poczet której na podstawie art. 63 § 1 k.k. zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniu 11 października 2010 r. Przy czym na podstawie art. 42 § 2 k.k. orzeczono wobec skazanego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 2 lat, a na podstawie art. 49 § 2 k.k.

orzeczono wobec skazanego świadczenie pieniężne. Następnie prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 11 marca 2014 r. orzeczono wobec skazanego wykonanie 180 (stu osiemdziesięciu) dni zastępczej kary pozbawienia wolności za niewykonaną karę ograniczenia wolności, na poczet której na podstawie art. 63 § 1 k.k. zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniu 11 października 2010 r.

Ostatnim wyrokiem skazującym wydanym wobec M. W., był wyrok Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 06 września 2011 r. w sprawie o sygn. akt III K 297/09. Wyrokiem tym orzeczono wobec skazanego za czyn z art. 224 § 2 k.k. popełniony w dniu 09 marca 2009 r. karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności oraz za czyn z art. 226 § 1 k.k. popełniony w dniu 09 marca 2009 r. karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności. Przy czym na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. orzeczono wobec skazanego karę łączną 1 (jednego) roku pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres próby wynoszący 3 (trzy) lata.

M. W. w warunkach izolacji penitencjarnej przebywa od 17 stycznia 2014 r. Skazany jest kawalerem, ma wykształcenie podstawowe, przed osadzeniem podejmował prace dorywcze. M. W. nie był leczony psychiatrycznie ani odwykowo, nie stwierdzono u niego uzależnień. Skazany wobec położonych prezentuje postawę zgodną z regulaminem, przestrzega porządku wewnętrznego i zasad określonych w regulaminie, w grupie współosadzonych funkcjonuje bezkonfliktowo jest spokojny, układa poprawne relacje interpersonalne. Wobec skazanego nie stosowano środków przymusu bezpośredniego, nie zanotowano u niego przejawów agresji bądź autoagresji. M. W. w sposób należyty dba o ład i porządek w celi mieszkalnej oraz o higienę osobistą. Skazany na zasadach ogólnych uczestniczy w zajęciach kulturalno-oświatowych, czas wolny spędza na zajęciach własnych oglądaniu TV i czytaniu. M. W. jest nieodpłatnie zatrudniony przy wykonywaniu prac użytecznie-porządkowych na rzecz oddziału mieszkalnego z obowiązków w miejscu pracy wywiązuje się wzorowo. Skazany nie jest uczestnikiem nieformalnych struktur podkultury przestępczej. Z uwagi na odbywanie przez skazanego zastępczej kary pozbawienia wolności obligatoryjnie odbywa ją w systemie zwykłym w warunkach zakładu karnego typu półotwartego. W ocenie Dyrektora Aresztu Śledczego zachowanie skazanego jest oceniane jako pozytywne zarówno z uwagi na jego postawę w miejscu zakwaterowania jak i stosunek do wykonywanych obowiązków w miejscu pracy. M. W. nie był karany dyscyplinarnie, był trzykrotnie nagradzany nagrodą regulaminową. Kontakt zewnętrzny w dostępnych formach utrzymuje z rodzicami i konkubina, nie uczestniczy w systemie przepustkowym. Skazany wobec popełnionego przestępstwa jest krytyczny.

Podstawą do ustalenia przez Sąd powyższego stanu faktycznego stały się następujące ujawnione dowody:

z akt sprawy o sygnaturze IV K 2705/06: k. 64 wyrok z dnia 22 września 2006 r., k. 99 dowód wpłaty, k. 103 karta dłużnika; z akt sprawy o sygnaturze VIII K 1513/07: k. 77-78 wyrok z dnia 17 stycznia 2008 r., k. 143 postanowienie z dnia 17 sierpnia 2009 r., k. 159, 199 obliczenia kary, k. 162, 218 zawiadomienia o zwolnieniu ze sprawy, k. 163 karta dłużnika, k. 180-181 postanowienie z dnia 10 grudnia 2010 r.; z akt sprawy o sygnaturze III K 375/09: k. 93-94 wyrok z dnia 16 kwietnia 2010 r., k. 115 postanowienie z dnia 28 grudnia 2010 r., k. 130 postanowienie z dnia 16 kwietnia 2012 r., k. 136 postanowienie z dnia 10 października 2012 r., k. 139-140 postanowienie z dnia 02 października 2012 r., k. 149 postanowienie z dnia 18 listopada 2013 r., k. 163 obliczenie kary, k. 164 postanowienie z dnia 06 lutego 2014 r.; z akt sprawy o sygnaturze II K 1945/08: k. 353-354 wyrok z dnia 12 sierpnia 2010 r., k. 450-452 postanowienie z dnia 12 marca 2013 r., k. 457-458 postanowienie z dnia 07 sierpnia 2013 r.; z akt sprawy o sygnaturze II K 1356/09: k. 41 wyrok z dnia 12 stycznia 2011 r., k. 72 postanowienie z dnia 16 października 2012 r., k. 106, 107 obliczenia kary; z akt sprawy o sygnaturze IV K 1009/10: k. 52-53 wyrok z dnia 26 maja 2011 r., k. 89 zawiadomienie o wykonaniu środka karnego, k. 210 postanowienie z dnia 11 marca 2014 r., k. 230 obliczenie kary; z akt sprawy o sygnaturze III K 297/09: k. 250-252 wyrok z dnia 06 września 2011 r.; z akt sprawy o sygnaturze IV K 182/14: k. 2 wniosek skazanego, k. 6-9 karta karna, k. 26-29 dane z (...), k. 33-41 opinia o skazanym z danymi z (...), k. 42 postanowienie z dnia 16 stycznia 2012 r.

Zgodnie z art. 569 § 1 k.p.k. wyrok łączny wydaje się jeżeli zachodzą warunki do orzeczenia kary łącznej w stosunku do osoby prawomocnie skazanej wyrokami różnych sądów. W świetle art. 85 k.k. Sąd orzeka karę łączną jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregokolwiek

z tych przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu – biorąc za podstawę kary z osobna wymierzone za zbiegające się przestępstwa. W przedmiotowej sprawie powyższe warunki zostały spełnione częściowo. Art. 572 k.p.k. stanowi, że jeżeli brak warunków do wydania wyroku łącznego, Sąd umarza postępowanie.

Pierwszym wyrokiem skazującym wydanym wobec M. W., był wyrok Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Południe w Warszawie z dnia 22 września 2006 r. w sprawie o sygn. akt IV K 2705/06. Wyrokiem tym orzeczono wobec skazanego za czyn z art. 270 § 3 k.k. popełniony w dniu 03 kwietnia 2006 r. karę grzywny w wysokości 25 (dwudziestu pięciu) stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 20 (dwudziestu) złotych, na poczet której na podstawie art. 63 § 1 k.k. zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniu 03 kwietnia 2006 r.

Przed wydaniem ww. wyroku skazany dopuścił się popełnienia w dniu 30 czerwca 2006 r. czynu z art. 280 § 1 k.k., za który został skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Piasecznie z dnia 12 stycznia 2011 r. w sprawie o sygn. akt II K 1356/09 na karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres próby wynoszący 5 (pięć) lat oraz na podstawie art. 33 § 2 k.k. na karę grzywny w wysokości 100 (stu) stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięciu) złotych, przy czym na podstawie art. 46 § 1 k.k. orzeczono od skazanego na rzecz pokrzywdzonego kwotę 500 (pięciuset) złotych tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę, a na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet kary grzywny zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniu 04 sierpnia 2006 r., następnie prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego w Piasecznie z dnia 16 października 2012 r. orzeczono wobec skazanego wykonanie 49 (czterdziestu dziewięciu) dni zastępczej kary pozbawienia wolności za nieuiszczoną karę grzywny.

Wyżej wymienione wyroki ze względu na daty popełnienia przestępstw i orzeczone za nie kary grzywny, jak również daty wydania tych wyroków, spełniają przesłanki zawarte w art. 85 k.k., art. 86 § 1 i 2 k.k. i tym samym podlegają łączeniu. Czyny osądzone tymi wyrokami zostały popełnione odpowiednio w dniach: 03 kwietnia 2006 r. i 30 czerwca 2006 r., a zatem przed wydaniem wyroku Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Południe w Warszawie w sprawie o sygn. akt IV K 2705/06, tj. przed dniem 22 września 2006 r. Orzeczone ww. wyrokami kary grzywny są zaś karami podlegającymi łączeniu jako kary tego samego rodzaju.

Przy czym z uwagi na orzeczenie kary pozbawienia wolności tylko w jednej z omawianych spraw nie mogła ona zostać objęta wyrokiem łącznym z uwagi na brak możliwości połączenia kary pozbawienia wolności z karą grzywny.

Pozostałe czyny, za które M. W. został następnie skazany, zostały przez niego popełnione w dniach: 13 września 2007 r., w okresie od 13 września 2007 r. do 25 września 2007 r., 25 kwietnia 2009 r. (trzy czyny), w nocy z 24 maja 2008 r. na 25 maja 2008 r., 11 października 2010 r., 09 marca 2009 r. (dwa czyny), a zatem po wydaniu wyroku Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Południe w Warszawie w sprawie o sygn. akt IV K 2705/06, tj. po dniu 22 września 2006 r., zatem nie mogą zostać objęte karą łączną z omawianym wyrokiem wobec braku przesłanek wyszczególnionych w art. 85 k.k. warunkujących wydanie wyroku łącznego.

Kolejnym wyrokiem skazującym wydanym wobec M. W., był wyrok Sądu Rejonowego dla Warszawy-Mokotowa w Warszawie z dnia 17 stycznia 2008 r. w sprawie o sygn. akt VIII K 1513/07. Wyrokiem tym orzeczono wobec skazanego za czyn z art. 284 § 1 k.k. popełniony w dniu 13 września 2007 r. karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności oraz na podstawie art. 33 § 2 k.k. karę grzywny w wysokości 100 (stu) stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięciu) złotych oraz za czyn z art. 276 k.k. popełniony w okresie od 13 września 2007 r. do 25 września 2007 r. karę 5 (pięciu) miesięcy pozbawienia wolności. Przy czym na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. orzeczono wobec skazanego karę łączną 1 (jednego) roku pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres próby wynoszący 3 (trzy) lata, a na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet kary grzywny zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniu 26 września 2007 r. Nadto na podstawie art. 46 § 1 k.k. orzeczono wobec skazanego obowiązek naprawienia szkody. Następnie prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego dla Warszawy-Mokotowa w Warszawie z dnia 17 sierpnia 2009 r. orzeczono wobec skazanego

wykonanie 49 (czterdziestu dziewięciu) dni zastępczej kary pozbawienia wolności za nieuiszczoną karę grzywny, a prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego dla Warszawy-Mokotowa w Warszawie z dnia 10 grudnia 2010 r. zarządzono wobec skazanego wykonanie warunkowo zawieszanej kary pozbawienia wolności, na poczet której na podstawie art. 63 § 1 k.k. zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniu 26 września 2007 r.

Skazany przed wydaniem ww. wyroku nie popełnił żadnego przestępstwa, zaś czyny, których się następnie dopuścił i za które został skazany kolejnymi wyrokami popełnił odpowiednio w dniach: 25 kwietnia 2009 r. (trzy czyny), w nocy z 24 maja 2008 r. na 25 maja 2008 r., 11 października 2010 r., 09 marca 2009 r. (dwa czyny), a zatem po wydaniu wyroku Sądu Rejonowego dla Warszawy-Mokotowa w Warszawie w sprawie o sygn. akt VIII K 1513/07, tj. po dniu 17 stycznia 2008 r. Biorąc powyższe pod uwagę Sąd uznał, że brak jest przesłanek warunkujących możliwość wydania wyroku łącznego co do omawianego wyroku określonych w art. 85 k.k., wobec czego, stosownie do treści art. 572 k.p.k., umorzył postępowanie co do objęcia wyrokiem łącznym kar orzeczonych wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy-Mokotowa w Warszawie z dnia 17 stycznia 2008 r. w sprawie o sygn. akt VIII K 1513/07.

Kolejnym wyrokiem skazującym wydanym wobec M. W., był wyrok Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 16 kwietnia 2010 r. w sprawie o sygn. akt III K 375/09. Wyrokiem tym orzeczono wobec skazanego za czyn z art. 222 § 1 k.k. w zb. z art. 224 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. popełniony w dniu 25 kwietnia 2009 r. karę 8 (ośmiu) miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 40 (czterdziestu) godzin w stosunku miesięcznym, za czyn z art. 226 § 1 k.k. popełniony w dniu 25 kwietnia 2009 r. karę 6 (sześciu) miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 40 (czterdziestu) godzin w stosunku miesięcznym oraz za czyn z art. 190 § 1 k.k. popełniony w dniu 25 kwietnia 2009 r. karę 6 (sześciu) miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 40 (czterdziestu) godzin w stosunku miesięcznym. Przy czym na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 i 3 k.k. orzeczono wobec skazanego karę łączną 12 (dwunastu) miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 40 (czterdziestu) godzin w stosunku miesięcznym, na poczet której na podstawie art. 63 § 1 k.k. zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniach od 25 kwietnia 2009 r. do 26 kwietnia 2009 r. Nadto na podstawie art. 36 § 1 k.k. oddano skazanego pod dozór kuratora. Następnie prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 28 grudnia 2010 r. orzeczono wobec skazanego wykonanie 360 (trzystu sześćdziesięciu) stawek dziennych grzywny przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 20 (dwudziestu) złotych za niewykonaną karę ograniczenia wolności, na poczet której na podstawie art. 63 § 1 k.k. zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniach od 25 kwietnia 2009 r. do 26 kwietnia 2009 r., prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 16 kwietnia 2012 r. orzeczono wobec skazanego wykonanie zastępczej kary pozbawienia wolności za niewykonaną karę ograniczenia wolności, na poczet której zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniach od 20 kwietnia 2009 r. do 26 kwietnia 2009 r., prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 02 października 2012 r. na podstawie art. 13 § 1 k.k.w. rozstrzygnięto wątpliwości co do wykonania postanowienia Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 16 kwietnia 2012 r. w ten sposób, że wskazano, że wymiar zastępczej kary pozbawienia wolności wynosi 180 (sto osiemdziesiąt) dni, a prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 06 lutego 2014 r. na podstawie art. 420 § 1 i 2 k.p.k. w zw. z art. 1 § 2 k.k.w. na poczet zastępczej kary pozbawienia wolności zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniach 25 kwietnia 2009 r. i 26 kwietnia 2009 r.

Przed wydaniem ww. wyroku skazany dopuścił się popełnienia:

- w nocy z 24 maja 2008 r. na 25 maja 2008 r. czynu z art. 278 § 1 k.k., za który został skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Piasecznie z dnia 12 sierpnia 2010 r. w sprawie o sygn. akt II K 1945/08 na karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres próby wynoszący 3 (trzy) lata, przy czym na podstawie art. 73 § 1 k.k. oddano skazanego pod dozór kuratora, a na podstawie art. 46 § 1 k.k. orzeczono wobec skazanego obowiązek naprawienia szkody, następnie prawomocnym postanowieniem Sądu

Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 16 stycznia 2012 r. orzeczono wobec skazanego wykonanie warunkowo zawieszanej kary pozbawienia wolności, na poczet której na podstawie art. 63 § 1 k.k. zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniu 25 maja 2008 r. oraz w dniach od 19 listopada 2009 r. do 25 listopada 2009 r., prawomocnym postanowieniem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 12 marca 2013 r. udzielono skazanemu warunkowego przedterminowego zwolnienia z odbywania reszty kary pozbawienia wolności wyznaczając okres próby do dnia 12 marca 2015 r., a prawomocnym postanowieniem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 07 sierpnia 2013 r. odwołano skazanemu warunkowe przedterminowe zwolnienie i zarządzono wykonanie pozostałej do odbycia kary pozbawienia wolności;

- w dniu 09 marca 2009 r. czynu z art. 224 § 2 k.k. oraz w dniu 09 marca 2009 r. czynu z art. 226 § 1 k.k., za które został skazany wyrokiem Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 06 września 2011 r. w sprawie o sygn. akt III K 297/09 odpowiednio na kary jednostkowe 1 (jednego) roku pozbawienia wolności za każdy z czynów, przy czym wyrokiem tym na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. orzeczono wobec skazanego karę łączną 1 (jednego) roku pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres próby wynoszący 3 (trzy) lata.

Wyżej wymienione wyroki w sprawach o sygnaturach akt III K 375/09 oraz II K 1945/08 ze względu na daty popełnienia przestępstw i orzeczone za nie kary ograniczenia wolności i pozbawienia wolności, jak również daty wydania tych wyroków, spełniają przesłanki zawarte w art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. oraz art. 87 k.k. i tym samym podlegają łączeniu. Czyny osądzone tymi wyrokami zostały popełnione odpowiednio w dniach: 25 kwietnia 2009 r. (trzy czyny), w nocy z 24 maja 2008 r. na 25 maja 2008 r., a zatem przed wydaniem wyroku Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie w sprawie o sygn. akt III K 375/09, tj. przed dniem 16 kwietnia 2010 r. Orzeczone ww. wyrokami kary są zaś karami podlegającymi łączeniu - kara ograniczenia wolności podlega łączeniu z karą pozbawienia wolności, której wykonania zostało prawomocnie zarządzone.

Wobec konieczności objęcia wyrokiem łącznym wyżej wskazanych wyroków Sąd, rozwiązał karę łączną ograniczenia wolności orzeczoną wobec skazanego M. W. wyrokiem Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 16 kwietnia 2010 r. w sprawie o sygn. akt III K 375/09.

Należy również wskazać, że Sąd rozważał możliwość objęcia wyrokiem łącznym kary orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 06 września 2011 r. w sprawie o sygn. akt III K 297/09. Jednak Sąd uznał, że brak jest warunków do objęcia wyrokiem łącznym kary orzeczonej w sprawie o sygn. akt III K 297/09, chociaż przed wydaniem wyroku Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 16 kwietnia 2010 r. w sprawie o sygn. akt III K 375/09 skazany dopuścił się popełnienia w dniu 09 marca 2009 r. czynu z art. 224 § 2 k.k. oraz w dniu 09 marca 2009 r. czynu z art. 226 § 1 k.k., za które został skazany wyrokiem Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 06 września 2011 r. w sprawie o sygn. akt III K 297/09 odpowiednio na kary jednostkowe 1 (jednego) roku pozbawienia wolności za każdy z czynów, przy czym wyrokiem tym na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. orzeczono wobec skazanego karę łączną 1 (jednego) roku pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres próby wynoszący 3 (trzy) lata. Należy wskazać, że w pierwszej z omawianych spraw, tj. w sprawie o sygn. akt III K 375/09 orzeczono wobec skazanego karę ograniczenia wolności, natomiast w drugiej z omawianych w tym miejscu spraw, tj. w sprawie o sygn. akt III K 297/09 orzeczono wobec skazanego karę pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania. Sąd uznał, że nie zachodzą warunki do orzeczenia kary łącznej, gdyż art. 89 § 1a k.k. stanowiący, że w razie skazania za zbiegające się przestępstwa na kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem Sąd może w wyroku łącznym orzec karę łączną pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania, jako przepis który wszedł w życie po dokonaniu wyżej opisanych występów nie może być zastosowany wobec skazanego z uwagi na brzmienie art. 4 § 1 k.k., który zobowiązuje Sąd do stosowania ustawy obowiązującej w czasie uprzednio, jeśli jest ona względniejsza dla sprawcy, jak ma to miejsce w przedmiotowej sprawie. Zastosowanie bowiem art. 89 § 1a k.k. pogarszałoby sytuację skazanego wpływając na orzeczenie wobec niego kary bezwzględnej pozbawienia wolności w wyższym wymiarze niż dotychczas. Przy tym zastosowanie art. 89 § 1 k.k., który umożliwia w razie skazania za zbiegające się przestępstwa na kary pozbawienia wolności z warunkowym i bez warunkowego zawieszenia ich wykonania orzeczenie kary pozbawienia wolności z warunkowym

zawieszeniem jej wykonania, po zastosowaniu zasady absorpcji, nie jest zasadne w przedmiotowej sprawie z uwagi na brak przesłanek wymienionych w art. 69 § 1 i 2 k.k., których zaistnienie jest konieczne do zastosowania instytucji warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności. Skazany jak wynika z analizy danych o karalności był siedmiokrotnie karany za jedenaście przestępstw, wykazuje lekceważący stosunek do obowiązującego porządku prawnego popełniając kolejne przestępstwa o wysokiej szkodliwości społecznej, wymierzone w istotne dobra chronione prawem, tj. mienie, własność, wiarygodność dokumentów, działalność instytucji państwowych czy bezpieczeństwo w komunikacji. Powyższe wskazuje, że brak jest warunków wskazanych w dyspozycji art. 69 § 1 i 2 k.k. umożliwiających zastosowanie zasady absorpcji i warunkowe zawieszenie wykonania kary łącznej. Niebagatelne znacznie dla oceny podstaw do ewentualnego rozważania warunkowego zawieszenia wykonania kary łącznej jest to, że jedna z kar podlegających łączeniu, była karą pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania. Skazany nie wykorzystał dobrodziejstwa tej instytucji i stworzył warunki do zarządzenia wykonania tej kary. Ponowne zawieszenie wykonania kary łącznej pozbawienia wolności w realiach niniejszej sprawy nie znajduje żadnego uzasadnienia.

Reasumując Sąd objął wyrokiem łącznym kary ograniczenia wolności i pozbawienia wolności orzeczone wyrokami Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 16 kwietnia 2010 r. w sprawie o sygn. akt III K 375/09 oraz Sądu Rejonowego w Piasecznie z dnia 12 sierpnia 2010 r. w sprawie o sygn. akt II K 1945/08. Przy czym w ocenie Sądu brak jest warunków do objęcia wyrokiem łącznym kary orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 06 września 2011 r. w sprawie o sygn. akt III K 297/09, wobec czego Sąd, stosownie do treści art. 572 k.p.k. umorzył postępowanie w zakresie objęcia wyrokiem łącznym kary orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 06 września 2011 r. w sprawie o sygn. akt III K 297/09.

Ostatni czyn z art. 178a § 1 k.k., za który M. W. został skazany wyrokiem Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 26 maja 2011 r. w sprawie o sygn. akt IV K 1009/10 na karę 12 (dwunastu) miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 40 (czterdziestu) godzin w stosunku miesięcznym, na poczet której na podstawie art. 63 § 1 k.k. zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniu 11 października 2010 r., przy czym na podstawie art. 42 § 2 k.k. orzeczono wobec skazanego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 2 lat, a na podstawie art. 49 § 2 k.k. orzeczono wobec skazanego świadczenie pieniężne, został przez niego popełniony w dniu 11 października 2010 r., zatem po wydaniu wyroku Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie w sprawie o sygn. akt III K 375/09, tj. po dniu 16 kwietnia 2010 r. i nie mógł zostać objęty karą łączną z omawianymi w tym miejscu wyrokami. Jednocześnie przed wydaniem wyroku Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 26 maja 2011 r. w sprawie o sygn. akt IV K 1009/10 skazany nie popełnił innych przestępstw (poza wyżej omówionymi), za które zostałyby prawomocnie skazany, zatem stosownie do treści art. 572 k.p.k. Sąd umorzył postępowanie w zakresie objęcia wyrokiem łącznym kary orzeczonej wyżej wskazanym wyrokiem.

Główną ideą leżącą u podstaw orzekania kary łącznej jest konieczność takiego połączenia kar orzeczonych za poszczególne przestępstwa, jakie miałyby miejsce gdyby sprawy o te przestępstwa były rozpoznawane w jednym postępowaniu, a więc łączenia ich w taki sposób, w jaki zostałyby połączone w pierwszym wyroku skazującym. Niemniej decydujące znaczenie przy wymiarze kary łącznej ma wzgląd na realizację celów kary, w tym jej celów prewencyjnych – generalnych i indywidualnych. Zdaniem Sądu orzeczone przedmiotowym wyrokiem łącznym kara łączna pozbawienia wolności i kara łączna grzywny uwzględniają dyrektywy sądowego wymiaru kary, o których mowa w art. 53 k.k.

Orzekając karę łączną pozbawienia wolności i karę łączną grzywny wobec skazanego M. W. w przedmiotowej sprawie Sąd miał na uwadze, iż skazany w warunkach izolacji penitencjarnej przebywa od 17 stycznia 2014 r. M. W. wobec położonych prezentuje postawę zgodną z regulaminem, przestrzega porządku wewnętrznego i zasad określonych w regulaminie, w grupie współosadzonych funkcjonuje bezkonfliktowo jest spokojny, układa poprawne relacje interpersonalne. Wobec skazanego nie stosowano środków przymusu bezpośredniego, nie zanotowano u niego przejawów agresji bądź autoagresji. Skazany na zasadach ogólnych uczestniczy w zajęciach kulturalno-oświatowych, czas wolny spędza na zajęciach własnych oglądaniu TV i czytaniu. Orzekając karę łączną pozbawienia wolności

i karę łączną grzywny wobec skazanego Sąd miał również na uwadze, że M. W. jest nieodpłatnie zatrudniony przy wykonywaniu prac użyteczno-porządkowych na rzecz oddziału mieszkalnego z obowiązków w miejscu pracy wywiązuje się wzorowo. Skazany nie jest uczestnikiem nieformalnych struktur podkultury przestępczej. Z uwagi na odbywanie przez skazanego zastępczej kary pozbawienia wolności obligatoryjnie odbywa ją w systemie zwykłym w warunkach zakładu karnego typu półotwartego. Sąd miał również na uwadze, że zachowanie skazanego w ocenie Dyrektora Areszty Śledczego jest oceniane jako pozytywne zarówno z uwagi na jego postawę w miejscu zakwaterowania jak i stosunek do wykonywanych obowiązków w miejscu pracy. M. W. nie był karany dyscyplinarnie, był trzykrotnie nagradzany nagrodą regulaminową. Skazany wobec popełnionego przestępstwa jest krytyczny. Wyżej wymienione okoliczności wskazują na to, iż proces resocjalizacji skazanego w warunkach izolacji penitencjarnej przebiega prawidłowo i skutkowało zastosowaniem przy wymiarze kary łącznej grzywny i kary łącznej pozbawienia wolności wobec skazanego zasady asperacji polegającej na wymierzeniu kar łącznych wyższych niż najwyższe kary jednostkowe orzeczone w stosunku do skazanego, ale przy tym niższych niż suma kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa.

Niezależnie od wyżej wskazanych okoliczności Sąd wziął jednak pod uwagę to, że skazany był siedmiokrotnie karany, za jedenaście przestępstw, w tym za przestępstwa podobne, tj. przeciwko działalności instytucji państwowych i przeciwko mieniu. Skazany czyny te popełnił na przestrzeni znacznego okresu czasu od 03 kwietnia 2006 r. do 11 października 2010 r. Zdaniem Sądu skazany, mimo uprzednich skazań, popełniał kolejne przestępstwa nie wyciągając żadnych wniosków ze swojego postępowania czy z wymierzanych wobec niego kar, nie zmieniał swego nastawienia do dóbr chronionych prawem i nie wykazywał poprawy zachowania w warunkach wolnościowych. Należy również wskazać, że skazany nie skorzystał z szans jakie dały mu sądy orzekające w sprawach o sygn. akt VIII K 1513/07 oraz II K 1945/08, które zastosowały wobec skazanego środek probacyjny w postaci warunkowego zawieszenia wykonania kary, co skutkowało prawomocnym zarządzeniem wykonania kar orzeczonych ww. sprawach. Wielokrotna karalność, a także brak zdecydowanej zmiany postawy skazanego wskazuje na jego lekceważący stosunek do obowiązującego porządku prawnego. W ocenie Sądu negatywne zachowania M. W. nie miały w jego życiu charakteru epizodycznego zwłaszcza, że skierowane były w dobra prawne poddane szczególnej ochronie prawnej, tj. mienie, własność, wiarygodność dokumentów, działalność instytucji państwowych czy bezpieczeństwo w komunikacji. Należy również wskazać, że przestępstwa, za które orzeczono kary grzywny podlegające łączeniu, które zostały objęte wyrokiem łącznym wydanym w przedmiotowej sprawie w pkt II. zostały popełnione przez skazanego na przestrzeni bardzo krótkiego okresu czasu od 03 kwietnia 2006 r. do 30 czerwca 2006 r. Natomiast przestępstwa, za które orzeczono kary pozbawienia wolności i ograniczenia wolności podlegające łączeniu, które zostały objęte wyrokiem łącznym wydanym w przedmiotowej sprawie w pkt IV. zostały popełnione przez skazanego w okresie od nocy z 24 maja 2008 r. na 25 maja 2008 r. do 25 kwietnia 2009 r., skazany w okresie tym dopuścił się popełnienia czterech przestępstw. Należy również podkreślić, że skazany dopuścił się popełnienia wielu przestępstw w tym przestępstw podobnych, co zdaniem Sądu wskazuje na znaczną demoralizację skazanego. Nadto jak wynika z opinii o skazanym nie zgłosił się on dobrowolnie do odbycia kary pozbawienia wolności w wyniku powyższego został doprowadzony do jednostki penitencjarnej, co zdaniem Sądu świadczy o lekceważącym podejściu skazanego do orzeczonej wobec niego kary. Powyższe w sposób oczywisty wskazuje, że przeprowadzane postępowania i orzekane kary, w tym z zastosowaniem instytucji warunkowego zawieszenia wykonania kary, nie spełniły wobec niego celów prewencji indywidualnej. Okoliczności wskazane wyżej przemawiają za niestosowaniem przy orzekaniu kar łącznych zasady absorpcji, a także nieorzekaniem kar w łagodniejszym wymiarze. Karę łączną grzywny Sąd mógł ukształtować w wymiarze od stu do stu dwudziestu pięciu stawek dziennych grzywny. Określając wymiar kary łącznej grzywny na sto dziesięć stawek Sąd uwzględnił okoliczności tak obciążające skazanego jak i będące dlań łagodzącymi. Do tych pierwszych Sąd zaliczył przede wszystkim wielokrotną karalność skazanego, popełnianie kolejnych przestępstw w okresie próby, na jaki zawieszono wykonanie kary orzeczonej w sprawie VIII K 1513/07. Na korzyść zaś skazanego przemawiała jego aktualna opinia z zakładu karnego. Ustalając wymiar kary łącznej grzywny Sąd określił najniższą przewidzianą ustawą wysokość stawki dziennej grzywny wobec tego, że skazany obecnie odbywa karę pozbawienia wolności, jest nieodpłatnie zatrudniony na terenie jednostki penitencjarnej zatem nie byłby w stanie uiścić kary grzywny w wyższym wymiarze stawki dziennej. W ocenie Sądu ukształtowanie wymiaru kary łącznej grzywny na

poziomie stu dziesięciu stawek dziennych, przy określeniu wysokości jednej stawki na kwotę dziesięciu złotych, spełnia wszystkie dyrektywy wymiaru kary, nadto stanowi adekwatną reakcję prawnokarną.

Orzekając karę łączną pozbawienia wolności na poziomie dziewięciu miesięcy pozbawienia wolności Sąd zważył na te same okoliczności, które stanowiły podstawę do orzeczenia kary łącznej grzywny. Wymiar kary łącznej pozbawienia wolności mógł być ukształtowany w wysokości od czterech miesięcy pozbawienia wolności do jednego roku i dwóch miesięcy. Orzeczenie kary łącznej w wymiarze niższym niż dziewięć miesięcy pozbawienia wolności nie spełniłoby celów kary, albowiem nie uwzględniałoby całokształtu okoliczności, które winny być brane pod uwagę przy określaniu wymiaru kary. Jak już wyżej wskazano, Sąd miał na uwadze, że aktualna opinia o skazanym jest pozytywna, jednakże tej okoliczności nie można podnosić do rangi szczególnej, albowiem prawidłowe funkcjonowanie w warunkach izolacji nie może dezaktualizować dotychczasowego dorobku skazanego. Dane zawarte w karcie karnej dają asumpt do twierdzenia, że w warunkach wolnościowych skazany funkcjonuje znacznie gorzej z punktu widzenia porządku prawnego. Wprawdzie od 2011 r. nie odnotowano kolejnych naruszeń tego porządku, niemniej jednak nie można tracić z pola widzenia okresu wcześniejszego. W tym kontekście należy uznać, że orzeczenie wobec skazanego łagodniejszych kar łącznych w przedmiotowej sprawie pozostawałoby w sprzeczności z ideą sprawiedliwej kary. W ocenie Sądu tylko tak ukształtowane kary jak orzeczone przedmiotowym wyrokiem wpłyną na skazanego wychowawczo i spowodują zmianę dotychczasowego sposobu życia, w tym przede wszystkim zapobiegną ponownemu popełnianiu przez M. W. przestępstw. Kara łączna nie powinna pogarszać sytuacji skazanego, jednakże nie może być ona swoistą premią wynikającą z faktu popełnienia przez niego większej ilości przestępstw przed wydaniem pierwszego wyroku i prowadzić do zupełnej rezygnacji z niektórych, prawomocnie orzeczonych kar. Zatem zasadnym w ocenie Sądu jest zastosowanie w niniejszej sprawie zasady asperacji, polegającej na wymierzeniu kar łącznych wyższych niż najwyższe kary jednostkowe orzeczone w stosunku do skazanego, ale przy tym niższych niż suma kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa.

W doktrynie podkreśla się, iż kara łączna powinna być postrzegana jako instytucja gwarantująca racjonalną politykę karania sprawcy przestępstw pozostających w zbiegu realnym, jednakże trzeba mieć na uwadze to, aby z reguły była ona mniej dolegliwa dla skazanego niż odrębne wykonanie poszczególnych wyroków, z których kary zostały sprowadzone do kary łącznej. Podyktowane jest to humanitarnym miarkowaniem kary, wyznaczonym z jednej strony przez wagę popełnionych przestępstw, z drugiej zaś strony przez interes skazanego, którego bardzo dolegliwa kara może zdegradować fizycznie, psychicznie, finansowo i społecznie. W konsekwencji oznacza to, iż kara łączna orzeczona w wyroku łącznym nie musi być ukształtowana przy zastosowaniu zasady pełnej kumulacji, lecz może być niższa od sumy poszczególnych kar pozbawienia wolności. W przedmiotowej sprawie Sąd uwzględnił wyżej wspomniane przesłanki skutkujące zastosowaniem wobec skazanego zasady asperacji. Brak jest jednak podstaw do przyjęcia, że przy orzekaniu co do czynów, za które przedmiotowym wyrokiem orzeczono kary łączne, Sąd zastosowałby zasadę absorpcji lub ukształtował łagodniejsze rozstrzygnięcie, na co wskazuje wielokrotna karalność skazanego, w tym za występki podobne.

Sąd na podstawie art. 63 § 1 k.k. w zw. z art. 577 k.p.k. na poczet wymierzonych skazanemu M. W. w przedmiotowym wyroku kar łącznych zaliczył skazanemu okresy rzeczywistego pozbawienia wolności i odbywania kar oraz uiszczonej karę grzywny w następujący sposób:

- na poczet wymierzonej wobec skazanego M. W. w punkcie II. wyroku kary łącznej grzywny zaliczył skazanemu: ze sprawy o sygn. akt IV K 2705/06 okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniu 03 kwietnia 2006 r. oraz karę grzywny uiszczonej w wysokości 23 (dwudziestu trzech) stawek dziennych, tj. w kwocie 460 (czterystu sześćdziesięciu) złotych oraz ze sprawy o sygn. akt II K 1356/09 okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniu 04 sierpnia 2006 r. uznając karę łączną grzywny za wykonaną do kwoty 500 (pięciuset) złotych;
- na poczet wymierzonej wobec skazanego M. W. w punkcie IV. wyroku kary łącznej pozbawienia wolności zaliczył skazanemu okresy rzeczywistego pozbawienia wolności i odbywania kary: ze sprawy o sygn. akt III K 375/09 w dniach 25 kwietnia 2009 r. i 26 kwietnia 2009 r. oraz od 24 lutego 2014 r. do 25 kwietnia 2014 r. (do daty wydania

wyroku) oraz ze sprawy o sygn. akt II K 1945/08 w dniu 25 maja 2008 r. oraz w dniach od 19 listopada 2009 r. do 25 listopada 2009 r., od 28 grudnia 2012 r. do 12 marca 2013 r., od 16 stycznia 2014 r. do 24 lutego 2014 r.

Stosownie do treści art. 576 § 1 k.p.k. Sąd stwierdził, że pozostałe rozstrzygnięcia zawarte w wyrokach, którymi orzeczono kary podlegające łączeniu, a nie objęte wyrokiem łącznym jako nie podlegające połączeniu, ulegają odrębnemu wykonaniu.

Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. Sąd zwolnił skazanego od obowiązku ponoszenia kosztów postępowania uznając, że ich uiszczenie byłoby dla skazanego zbyt uciążliwe z uwagi na to, iż skazany odbywa karę pozbawienia wolności, jest nieodpłatnie zatrudniony na terenie jednostki penitencjarnej. Wobec powyższego koszty te Sąd przejął na rachunek Skarbu Państwa.